

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. P.**
zastoupena JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou, advokátkou
se sídlem Přívozska 703/10, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16. 01. 2020 , o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16. 01. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení změnila své rozhodnutí ze dne 25. 10. 2019 č. j. X tak, že se žalobkyni přiznává od 11. 08. 2019 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 8 924 Kč a od ledna 2020 ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje

9 589 Kč měsíčně. Žalovaná přitom vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 12. 2019, podle kterého jde u žalobkyně o invaliditu II. stupně od 16. 07. 2019. Podle tohoto posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., oddílu A, položce 2, bod 2.2 přílohy k vyhlášce č. 359/1999 Sb., podle které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně horní hranicí této položky 40 %. Lékař České správy sociálního zabezpečení toto hodnocení zvýšil o dalších 10 % s ohledem na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, celkem tedy činí pokles pracovní schopnosti žalobkyně 50 %.

2. Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které namítala, že v námitkovém řízení nebyly vzaty v potaz lékařské nálezy Doc. MUDr. J. K., kdy z těchto lékařských zpráv a subjektivních potíží popisovaných žalobkyní vyplývá, že není schopna žádné pracovní činnosti i s ohledem na dosažené vzdělání a pracovní zkušenosti. Žalobkyně má za to, že toto postižení způsobuje pokles pracovní schopnosti min. 70 % a že jí náleží invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí vrácena k dalšímu řízení.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 16. 01. 2019 č. j. 755 730 5547-315-PZA, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava a posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 04. 06. 2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o invalidní důchod dne 22. 07. 2019. Na základě této její žádosti byl posouzen zdravotní stav lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení dne 13. 08. 2019 se závěrem, že se u ní jedná o invaliditu I. stupně podle kapitoly XIV., oddílu A, položky 2.2 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Na to žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 25. 10. 2019, jímž přiznala žalobkyni od 11. 08. 2019 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v řízení o těchto námitkách byl vypracován posudek lékaře České správy sociálního zabezpečení, který, jak již bylo shora uvedeno, stanovil pokles pracovní schopnosti podle stejné položky přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím rozdílem, že hodnocení poklesu pracovní schopnosti stanovil 50 % za použití § 3 odst. 2 této vyhlášky. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal si krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.,

v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. J. a jejího nálezu ze dne 07. 08. 2019, ze zdravotnické dokumentace ambulance urologické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava, z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava a dále z lékařských nálezů: propouštěcích zpráv z urologické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava s hospitalizací žalobkyně od 01. 03. – 04. 03. 2017, 05. 06. – 08. 06. 2017, 08. 06. – 12. 06. 2018, 22. 02. – 26. 02. 2019 a 23. 01. – 25. 01. 2020, z nálezů Doc. MUDr. K., PhD., urologa ze dne 19. 03., 16. 07., 15. 10., 23. 10., 03. 12. 2019 a 26. 05. 2020, MUDr. S., urologa, ze dne 05. 10., 26. 10., 14. 12., a 19. 12. 2016, MUDr. L., urologa, ze dne 21. 12. 2016 a 16. 01. 2017, MUDr. P., urologa, ze dne 02. 02. 2017, MUDr. H., urologa, ze dne 21. 12. 2018, 01. 02. a 08. 03. 2019, MUDr. P., urologa, ze dne 10. 07. 2018, MUDr. A., GE ze dne 31. 10. 2018, propouštěcí zprávy z gynekologické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava, z hospitalizace v době od 14. 01. do 16. 01. 2019, MUDr. M., gynekologa, ze dne 13. 02. 2019, laboratorního nálezu ze dne 08. 03. 2019, MUDr. Z., hematolog, ze dne 11. 03. 2019, MUDr. H., alergologa, ze dne 28. 03. 2019, MUDr. P., alergologa, MUDr. S., alergologa ze dne 11. 04. a 07. 05. 2019 a MUDr. Z., neurologa ze dne 17. 07. 2019. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, který byl k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 16. 01. 2020 stabilizován, byla chronická retrahující urocystitida, stav po opakovaných zákrocích na močovém a pohlavním systému s nízkou funkční kapacitou močového měchýře uvedená v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v kapitole XIV., oddílu A, položce 2.2 vedoucích k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici této položky, tj. 40 %. Toto hodnocení posudková komise zvýšila s ohledem na schopnost práce jen z domu o 10 % na celkových 50 % ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky. Posudková komise uzavřela, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, přičemž se jedná o invaliditu II. stupně s datem jejího vzniku dne 16. 07. 2019. Žalobkyně nebyla schopná výkonu těžší fyzické práce, zvedání a přenášení těžkých břemen, v prostředí chladu a vlhka, kde by nemohla vyhovět velmi častému nucení na moč včetně naposledy vykonávané práce vedoucí prodejně hodiněk. Byla schopna využívat dosaženého vzdělání, zkušeností a znalostí s vedením obchodu a po případném zaškolení na rekvalifikaci, vykonávat s výše uvedenými omezeními lehčí práce, nejlépe doma. Potíže uváděné žalobkyní v její žalobě a při jednání u posudkové komise jsou odůvodnitelné zjištěnými diagnózami.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí dne 16. 01. 2020 byla invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu II. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 50 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat.

Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně dominantní. Posudková komise se shodla s posudkem lékaře České správy sociálního zabezpečení v námitkovém řízení, který dospěl k totožnému závěru, a sice že u žalobkyně se jedná o pokles pracovní schopnosti ve výši 50 %, rozdílný závěr učinil lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava dne 13. 08. 2019, který shodně hodnotil rozhodující zdravotní postižení žalobkyně podle kapitoly XIV., oddílu A, položky 2.2, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím, že horní hranici poklesu pracovní schopnosti dále nezvýšil podle ust. § 3 odst. 2 téže vyhlášky a zdravotní stav žalobkyně tím podhodnotil. Krajský soud považuje posudek PK MPSV ČR za úplný, neboť žalobou ani při jednání krajského soudu nebylo namítáno, že by posudek této komise nevycházel z úplné zdravotní dokumentace žalobkyně, či že by byla opomenuta jiná zdravotní omezení žalobkyně, než jak je uvedeno v diagnostickém souhrnu onemocnění na str. 2 posudku. Krajský soud dodává, že posouzení míry pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu také závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba zdůraznit, že posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, jelikož jde právě o ten typ odborné úvahy, jíž soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37).

7. Jelikož u žalobkyně se k datu 16. 01. 2020 jednalo o invaliditu II. stupně, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím změnila své rozhodnutí ze dne 25. 10. 2019 a přiznala žalobkyni invalidní důchod ve výši odpovídající invaliditě II. stupně.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok nemá ze zákona ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. srpna 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce